

01/05/2019

Ιερό λείψανο της Οσίας Ματρώνας εκ Ρωσίας στην Ι. Μ. Αγίων Πάντων Βεργίνας

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Τετάρτη της Διακαινησίμου 1 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο όπως κάθε χρόνο στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεργίνας, επί τη εορτή της Οσίας Ματρώνας εκ Ρωσίας.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε προς προσκύνηση Ιερό Λείψανο της Οσίας Ματρώνας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Αναλυτικότερα η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Εὐλαβῶς ἀνυμνήσωμεν Ματρῶ-ναν τὴν ἀοίδιμον, ὡς σκεῦος θεί-ων δωρεῶν».

Ἄνταποκριθήκαμε καί ἐμεῖς σή-με-ρα στήν προτροπή τοῦ ἱεροῦ ὑμνο-γρά-φου καί ἤρθαμε ἐδῶ, στήν Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων Πά-ντων, γιά νά τιμήσουμε καί νά ὑμνή-σου-με τὴν ὁσία Ματρῶνα τὴν ἀόμ-ματο, τὴν ἐκ Ρωσίας, μία νέα ὁσία τῆς Ἐκ-κλησίας μας, ἡ ὁποία μᾶς κατα-πλήσσει μέ τή ζωή της ἀλλά καί μέ τά μεγάλα καί οὐράνια χαρίσματα πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό.

Είναι γνωστό, βέβαια, σέ όλους μας ότι τά χαρίσματα καί οί δω-ρε-ές του Θεού δέν δίδονται μέ άν-θρώ-πινα κριτήρια. Δέν δίδονται στους κατά κόσμον έπιφανείς καί διασήμους, οϋτε στους κατ' άν-θρω-πον σοφούς καί μορφωμέ-νους. Ασφαλώς δέν αποκλείονται καί αυτοί από την χάρη του Θεού, αλλά ο Θεός δέν κάνει τίς έπιλο-γές του μέ τέτοια κριτήρια. Καί αυ-τό αποδεικνύεται στίς περιπτώ-σεις πολλών αγίων τής Έκκλησίας μας. Αποδεικνύεται όμως κατ' έξο-χόν καί στην όσία Ματρώννα πού τιμοϋμε σήμερα. Διότι ή όσία δέν διέθετε τίποτε από όσα έντυ-πω-σιάζουν τούς ανθρώπους καί έλ-κύουν την προσοχή τους. Θα έλεγα τό αντίθετο μάλιστα. Καταγόταν από μία φτωχική οικόγένεια καί ήταν εκ γενετής τυφλή καί, άκόμη, σέ ηλικία 17 έτων έμεινε παράλυτη.

Θά μπορούσε νά πεί κανείς ότι για τά ανθρώπινα δεδομένα ήταν μία ταλαίπωρη περίπτωση, χωρίς προοπτική καί χωρίς μέλλον, για την όποια όλοι θα άδιαφοροϋσαν ή καί θα την οϊκτειραν. Όμως αυ-τή ή αδύναμη γυναίκα πού δέν έ-βλεπε, πού δέν μπορούσε νά περ-πα-τήσει, διέθετε ένα μεγάλο καί πο-λύτιμο θησαυρό. Διέθετε τή χά-ρη του Θεού μέσα στό όστράκινο σκεϋος τής ύπάρξεώς της. Διέθετε τή δύναμη καί τή σοφία του Θεού, ή όποία έπιβλέπει επί τούς ταπει-νούς καί καταφρονημένους από τον κόσμο.

Δέν έβλεπε μέ τά μάτια του σώματός της όσα συνέβαιναν γύ-ρω της, αλλά μπορούσε μέ τά μά-τια τής ψυχής της καί μέ τό προ-ο-ρατικό χάρισμα, πού τής είχε δώ-σει ο Θεός, νά διακρίνει τά μύχια των ψυχών των ανθρώπων, νά γνω-ρίζει όσα έπρόκειτο νά συμ-βοϋν καί νά βοηθᾶ μέ τον τρό-πο αυ-τό τούς συνανθρώπους της. Καί άκόμη είχε τό προνόμιο νά άτενί-ζει τό πρόσωπο του Κυρίου της πού τόσο άγα-πού-σε.

Δέν μπορούσε ή όσία Ματρώννα νά περ-πατήσει μέ τά σωματικά της πόδια, μέ τά φτερά όμως ψυ-χής της πετοϋσε στον ουρανό, καί βρι-σκόταν κοντά στον Θεό καί απο-λάμ-βανε την κοινωνία μαζί του.

Διπλή ήταν ή δοκιμασία τής όσί-ας Μα-τρώννας, αλλά την υπέ-με-νε άγόγ-γυστα, χωρίς νά ζητᾶ από τον Θεό τή θεραπεία καί την άπαλλα-γή από αυτήν, γιατί είχε κατά νοϋ την άπάντηση του Χριστού στό σκεϋος τής έκλογής του, δηλαδή στον πρω-τοκορυφαίο άπόστολο Παϋλο, όταν εκείνος του είχε ζητήσει νά τον θεραπεύσει. Τί του είπε; «Άρκεϊ σοι ή χάρις μου· ή γάρ δύ-να--μής μου έν άσθενεία τελειοϋ-ται».

Καί ή όσία Ματρώννα είχε αισθαν-θει τή χάρη του Θεού από την ήμέρα τής βαπτίσεώς της. Γι' αυτό καί θεωροϋσε μεγάλη εύλογία την κατ' άνθρωπο άδυναμία της, γιατί την έκανε νά παραμένει άπερίσπα-στη από τίς κο-σμικές έπιρροές καί

ἀπό-λυτα ἀφοσιωμένη στὸν Θεό, στὴν ἀγάπη τοῦ ὁποῦ ἐμπιστευ-ό-ταν τὸν ἑαυτὸ της, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξίωσε νὰ ζεῖ μέσα τὴν πα-ρου-σία του ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ νὰ τὴν ἀπο--λαμβάνει τώρα καὶ στὸν οὐρα-νό.

Αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν ἀπόλυτη ἀνάθεση στὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία χα-ρακτῆριζε τὴν ὁσία Ματρῶνα, ἄς προσπαθῆ-σουμε νὰ μιμηθοῦμε καὶ ἐμεῖς στὴ ζωὴ μας. Ἄντὶ νὰ ἀγωνιοῦμε γιὰ τίς δοκιμασίες, γιὰ τοὺς πειρα-σμούς, γιὰ τίς θλίψεις, γιὰ τίς ἀσθένειες καὶ γιὰ ὅ,τι ἄλλο ἐπι-τρέ-πει ὁ Θεός νὰ δυσκολεύει φαινο-μενικά τὴ ζωὴ μας, ἄς προσπα-θοῦμε νὰ μὴν τὸν παρακαλοῦμε μόνο νὰ μᾶς ἀπαλ-λάξει ἀπὸ αὐτά. Ἄς τὰ ἀντιμε-τωπί-ζουμε μὲ ὑπομο-νὴ καὶ μὲ καρ-τε-ρία. Ἄς τὰ δοῦμε ὡς μία εὐκαιρία, τὴν ὁποία μᾶς προσ-φέρει ὁ Θεός γιὰ νὰ τὸν ἐμπιστευ-θοῦμε περισ-σό-τερο, γιὰ νὰ ζήσου-με στὴν πρά-ξη αὐτό πού λέμε σέ κάθε Ἄκο-λου-θία «ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρα-θώ-μεθα». Ἄς τό δοῦμε ὡς μία δυ-νατότητα νὰ ἀποφύγου-με ἄλλους πειρασμούς καὶ ἄλλες μέριμνες πού μπορεῖ νὰ εἶχαμε, ἂν δέν ὑπο-μέναμε αὐτὴ τὴ δοκιμασία, καὶ ἀντὶ νὰ ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Θεό νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴ δοκιμα-σία πού μᾶς ταλαιπωρεῖ, ἄς τὸν πα-ρα-κα-λοῦμε νὰ μᾶς δώσει τὴ χά-ρη του, ὅπως τὴν ἔδωσε καὶ στὴν ὁσία Μα--τρῶνα.

Ὁ Θεός γνωρίζει γιὰ ποιὸν λόγο ἐπιτρέπει τὴν ὅποια δοκιμασία δί-δει στὸν καθένα μας, καὶ ἡ ὁποία, χωρὶς ἀμφιβολία, εἶναι ἀνάλογη μὲ τίς δυνάμεις μας, εἶναι ἀνάλο-γη μὲ αὐτὴν πού μπορεῖ νὰ ἀντέξει ὁ καθένας μας. Καὶ ἰσχύει καὶ γιὰ τίς δικές μας δοκιμασίες, ἐάν τίς ὑπομένουμε μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐάν τίς με-τα-ποιοῦμε σέ πνευματικὴ ἄσκηση, αὐτό πού εἶπε ὁ Χριστός στοὺς μα-θη-τές του γιὰ τὸν ἐκ γενετῆς τυ-φλό πού θεράπευσε, ὅτι δηλαδή γεν-νήθηκε τυφλός, γιὰ νὰ φανε-ρωθεῖ σ' αὐτόν ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Αὐτό συνέβη καὶ στὴν ὁσία Μα-τρῶ--να· καὶ αὐτό ἀξιώνει ὁ Θεός καὶ ὅποιον δέχεται μὲ ὑπομονή τίς δοκιμασίες πού Ἐκεῖνος ἐπιτρέπει καὶ οἱ ὁποῖες γίνονται τελικά μὲ τὴ χάρη του εὐ-λογία καὶ πηγὴ μεγά-λης πνευματι-κῆς ὠφέ-λειας καὶ ἀγια-σμοῦ.

Αὐτό ταπεινά εὐχομαι νὰ ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας, ὑπομένοντας ὁ καθένας μας ὅ,τι ἐπιτρέπει ὁ Θεός, διὰ τῶν πρεσβειῶν καὶ τῆς ὁσίας μητρός ἡμῶν Ματρῶνας τῆς τυφλῆς, ἡ ὁποία εἶναι μία ἀπὸ τίς μεγάλες προστάτιδες αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου. Ἄς τὴν παρακαλοῦμε καὶ ἐμεῖς νὰ μᾶς χαρίζει ἀπὸ τὴ δική της ὑπομονή, ἀπὸ τὴ δική της χάρη καὶ ἀπὸ τὴ δική της εὐλογία. Ἀμήν.